ZVESTI

adventno–vianočné

Ročník 23 3/2019 20.12.2019

VYROVNÁVAJTE MU CHODNÍKY

IZ 40:30 / J 1:23

občasník cirkevného zboru ECAV Liptovský Mikuláš

MILÍ PRIATELIA

V rukách držíte ZVESTI nášho cirkevného zboru. Ich názov naznačuje resp. predurčuje časopis k tomu, aby prinášal do našich rodín správy, oznamy, zvesť. Tou najpodstatnejšou je správa o príchode Ježiša Krista – Božieho Syna do sveta poznačeného hriechom. Jeho príchod zvestovali proroci . „... ako je napísané v knihe rečí proroka Izaiáša. Hlas volajúceho na púšti: Pripravujte cestu Pánovi, vyrovnávajte Mu chodníky; Každé údolie nech je vyrovnané, každý vrch a kopec znížený; čo je krivé, nech sa vyrovná, a hrboľaté cesty nech sú uhladené. A všetci ľudia uvidia spasenie Božie.“ /L3,4-6/

Príchod vzácneho hosťa je spojený s veľkými prípravami. Upratujeme, čistíme, zametáme. Nielen vo vnútri našich obydlí, ale čistíme a upravujeme aj cesty a chodníky.

Tie naše životné cesty sú všelijaké. Nájdu sa úseky čisté, rovné – to sú chvíle, keď prežívame pokoj, lásku, harmóniu. No na ceste nášho života sa nájdu aj praskliny, výtlky či porušené mosty – to sú nesprávne rozhodnutia, zranenia duše, narušené vzťahy.

Neupravené cesty sú veľmi nebezpečné. Hrozí na nich veľké riziko straty zdravia aj života.

Čo teda s našou cestou? Kto ju pomôže pripraviť, kto vyrovná priepasti, kto zníži vrchy a kopce, kto vyrovná pokrivené a vyhladí hrboľaté? Sami to nedokážeme. Boh nám daroval svojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista, aby náš život – našu cestu urobil pevnou, čistou, priamou a krásnou. Otvorme Mu svoje srdcia dokorán. Prijmime Ho v Slove, sviatostiach, volajme k Nemu v modlitbách, oslavujeme v piesňach, neprehliadnime Ho v našich blížnych, rodičoch, súrodencoch, priateľoch v našich deťoch.

Prajem Vám, aby ste z vianočnej zvesti prijali povzbudenie a radosť do života. K tomu nech poslúžia aj naše zborové Zvesti.
„Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“ L2,10n

Lýdia Kordošová
zborová farárka

ZO SENIORÁTU, SLOVENSKA A SVETA

MÁME NOVÉHO BISKUPA VD

Dištriktuálne presbyterstvo Východného dištriktu ECAV na Slovensku na svojom zasadnutí dňa 13. decembra 2019 v Prešove oznámilo výsledok voľby biskupa Východného dištriktu ECAV na Slovensku na funkčné obdobie 2020 – 2026 po 2. kole. Stal sa ním Mgr. Peter Mihoč.

Celkový počet konventuálov: 9.126
Mgr. Katarína Hudáková získala: 4.234 hlasov
Mgr. Peter Mihoč získal: 4.390 hlasov

Z volebného programu brata biskupa vyberáme niekoľko slov.

„Pane, dobre je nám tu," tak zneli slová učeníka Petra na Hore premenenia. Slová, ktoré sú pre nás otázkou i výzvou k zamysleniu sa nad sebou aj nad životom cirkvi. Môžeme aj my dnes uprostred spoločenstva cirkvi vyznať: Pane, dobre je nám tu? Myslíme uprostred rôznych zápasov viac na to Božie alebo medzi nami rezonuje viac to ľudské? Sme tu my pre cirkev alebo je tu cirkev pre náš prospech? Táto otázka ma vnútorne zamestnáva pri pohľade na dnešnú situáciu ECAV, ktorú charakterizuje silná polarizácia, názorová roztrieštenosť, rozbitá dôvera a nalomené medziľudské vzťahy. Sami cítime, že prechádzame zložitým obdobím, kde pod vplyvom rozličných postojov je nám vzdialené Petrovo vyznanie: „Pane, dobre je nám tu." Z tohto pohľadu je ťažké vytvoriť podrobnú predstavu programu, nakoľko jej realizácia je závislá nielen od jednotlivca, ale od schopnosti celého spoločenstva cirkvi hľadať hodnoty jednoty, čistoty, vzájomnej služby. Chcem nás preto motivovať k premýšľaniu, kedy nám v cirkvi bude lepšie a možno aj dobre.

V cirkvi nám bude dobre, keď:

1. *budeme viac myslieť a vidieť veci Božími očami ako našimi ľudskými,*
2. *budeme hľadať nie vlastnú, ale Kristovu spravodlivosť;*
3. *keď v cirkvi pochopíme, že tu nie sme sami pre seba.* ***RV***

MISIA NA NÍLE

Začiatkom septembra bola na Slovensku sestra Karoline Fust z Misie na Níle international, aby rozprávala o práci MN. Hovorila na troch stretnutiach – v Liptovskom Hrádku, Veličnej a na schôdzi farárov vo Važci. A čo sme sa dozvedeli?

Počuli sme postupne o troch projektoch Misie na Níle. V Egypte, Sudáne a Kongu. Vo všetkých troch krajinách vládnu veľmi zlé pomery. V Egypte je to neistota, chudoba, prenasledovanie kresťanov, v Sudáne bieda, akú si ani len nevieme predstaviť, spojená s moslimskou nadvládou a v Kongu strašná občianska vojna, ktorej koniec je v nedohľadne. Všade tam žijú ľudia, ktorí potrebujú pomoc. Tak po stránke telesnej, ako aj duchovnej.

V Egypte a Sudáne pomáha skrze zdravotníctvo – nemocnicu, resp. kliniku. Napriek všetkým ťažkostiam prinášajú obe zariadenia tak potrebnú pomoc často tým najchudobnejším a najzraniteľnejším – od predčasne narodených detí až po starcov. A čo je úžasné, aj v Egypte aj v Sudáne môže každý deň znieť zvesť evanjelia i svedectvo zdravotníkov o Božej milosti. Vyrovnávajú cestu Pánovi. ***ECAV-LOS***

PRIPRAVUJTE CESTU PÁNOVI

Najnádhernejšia adventná výzva znie: čo je krivé, nech sa narovná a hrboľaté cesty nech sú urovnané. Touto výzvou každý z nás pripravuje vo svojom srdci cestu Mesiášovi, narodenému Spasiteľovi sveta. Krivé – to slovo vo mne evokuje krivý charakter, šikmú plochu, určitý druh pokrytectva, ktorý sa objavuje v našom živote. Nič sa na začiatku nenarodí krivé, ale krivým sa stane. Možno je to presne také ako s naším vzťahom k Bohu. Na začiatku, keď viera resp. rozhodnutie rástlo, ten malý výhonok – možno ratolesť, sa približovala k Bohu. Lenže postupne, asi tak ako v podobenstve o štvorakej pôde, spolu s naším krehkým výhonkom, rástol svet, ktorého sme súčasťou. Nie, nezadusil nás, rastieme ďalej, veď predsa len ochranné krídla Ducha Svätého sú ohromné, ale nedovolil nám rásť rovno. Možno sme nedostali priestor. Nevedeli sme ako v rodine, v manželstve, medzi priateľmi, v práci, v spoločnosti ochránime svoju vieru. Vedeli sme, že nesmieme dovoliť, aby ju zadusili starosti, negatívne emócie, bolesť, pochybnosť. Vedeli sme, že musí žiť, ale nevedeli sme jej nájsť v živote priestor. A potom sa začala kriviť, prispôsobovať, prepletať. Mala zostať rovná ako norma, pravidlo, kánon, podľa ktorého by sa dalo žiť. Ale nestalo sa to. Prispôsobila sa. Tak ako sa prispôsobujú naše názory k väčšine tak, aby sme nemali zbytočné problémy s obhajovaním.

A Ján prišiel, Ján to uvidel a povedal: „Je to problém! Krivé sa musí narovnať.“ Svoj názor, svoj postoj nesmieme odvodiť od miesta, kde sa nachádzame, od ľudí, ktorých nechceme stratiť, od práce, o ktorej vieme, že je dôležitá. Svoju pravdu počúvame zo svojej viery. A potom nebude existovať moja alebo tvoja pravda, ale pravda zjavenia Boha. Veľmi ťažko sa prijímajú sociologické štatistiky o rodine. 40% rozvodov, rapídny pokles pôrodnosti, schvaľovanie segregácie ľudí, pochybovanie o dobre a zle, pokrivené schvaľovanie všetkých názorov a na druhej strane sarkastický výsmech z ľudí, ktorí prosia Boha, aby zostali rovní. Čo by na to asi povedal Ján? Možno by na začiatku kričal, aby to, čo sa stalo krivým, nech sa najprv narovná, aby sme mohli pokračovať. Áno, každý sme sa v živote ocitli v krivej polohe. Mali sme vážne dôvody, aby sme išli proti vlastnému svedomiu, hodnotám a pravdám viery. Ale v tom očakávaní stále dostávame šancu sa narovnať, vystrieť. Stále môžem svojmu Bohu povedať: „Prosím Ťa, pomôž mi nájsť môj stratený svet. Pomôž, aby tá ohromná sila viery mi pomáhala myslieť, hovoriť, konať rovno a krásne ako si mi to dal do srdca.“

Vyrovnať hrboľatú cestu – to je posledná vec prípravy. Pomôžeme sa zbaviť hriechu, dokážeme si uvedomiť svoju hodnotu, vieme byť rovní v názoroch, ale na ceste za Kristom to s nami hádže, natriasa, drkocú nám zuby. Hrboľatá cesta za Ježišom je vtedy, keď nám na nej chýba radosť. Blížia sa Vianoce. V masmédiách stretávame stále viac farárov, ktorí sa majú vyjadriť. Ale k čomu? K morálke – sú predsa farári. Každý rok mám z toho zlý pocit. Som stále hlboko presvedčený, že to, čo ako kresťania sme dlžní tejto spoločnosti, to, na čo by sme mali byť expertmi, nie je ani tak morálka ako radosť. Spoločne so slobodou je radosť dôležitá, aby sme neskĺzli len k farizejstvu a otrockému plneniu mravnosti. Pozrite, ľuďom sa nedostáva radosť. Pokúšajú sa to zakryť explóziou priemyselnej zábavy. Lenže táto je umelá a hlúpa. Musí byť podfarbovaná rehotom, inak by sme ani nevedeli, že sa máme smiať. Aj politický život je pohlcovaný priemyslom zábavy. Pozrite si politické debaty. Majú vyvolať klam, že ten, kto vtipnejšie odpovie, kto použije viac bonmotov, kto dokáže viac zosmiešniť toho druhého, bude vedieť riešiť verejné problémy lepšie ako ten druhý. Ani náboženstvo nezostáva pozadu. Kto ste niekedy videli náboženské televarieté, evanjelizačné pochody, uzdravovacie show a zbožné klauniády, máte dosť. A keď vám nejaký fanatik, bez toho aby len tušil, čo prežívate, stíska ruku a veští: „Raduj sa, brat, si spasený – haleluja!“, cítim sa ako kresťan čudne! Tak čo je radosť?

Viete, to nie je tréning pozitívneho naivného myslenia, ani biely dom so záhradou a hŕbou detí, ani sladký úsmev zastieraný zbožnými frázami! Toto nie je radosť. Dokonalá radosť znamená umenie prijať aj to, čo sa nám nepáči a nehodí, čo sme si neplánovali, čo je ťažké a drsné! Prijať to nie so škrípajúcimi zubami, nie s myšlienkou na odplatu, nie s fňukaním ani s ľadovým pokojom stoického mudrca. Ale všetko prijať s veľkorysým, slobodným a radostným: „Staň sa vôľa Tvoja!“

Pán je blízko – niekedy je tam, kde by sme ho vôbec nečakali. Tam, kde všetky ľudské možnosti stroskotali. Vtedy, keď už s našou obyčajnou ľudskou silou nemôžeme ísť ďalej, si zrazu uvedomíme, že ešte nie sme stratení. To radostné prekvapenie, že na konci ľudských možností nepadneme do prázdnoty, ale do Božej náruče, odkiaľ sa znova môžeme pozrieť na život, ale už úplne inými očami. To je naša radosť, naša rovná cesta.

Marián Bochnička
predsedajúci zborový farár

Izaiáš 61,1-3 (61. kapitola knihy Izaiáš, verše 1 až 3)

Podľa proroctva slova sa ujíma **Hospodinov služobník**. Ide o Jeho úlohu pri príchode Hospodinovej spásy. Je ochotný splniť to, k čomu bol poverený. Nekoná z vlastnej vôle, ale **je naplnený Duchom**. (Mt 3,16; 4,1) Jeho poslanie je kráľovské, kňazské i prorocké. To najpodstatnejšie na Jeho poslaní je priniesť radostnú zvesť – evanjelium. Prichádza ako **Kráľ**, aby oslobodil zajatých, otrokov, odpustil dlžníkom, potešil smútiacich. Všetkým sa dostáva pomoc, vyslobodenie. Budú zaodetí novým rúchom a prinášať ovocie spravodlivosti. K tomuto proroctvu sa priznal Ježiš, keď začal verejne účinkovať v Galilei (L 4,14-21).

Izaiáš 60,1-3

Zvesť o Hospodinovej spáse sa sústreďuje do Jeruzalema na vrch Sion. Obnova Jeruzalema bola zárukou obnovy celého Božieho ľudu a uistením o Hospodinovej moci a spasiteľnom diele, ktoré zahrnie celý svet. Toto proroctvo dvíha Boží ľud z temnoty a poukazuje na príchod Hospodina ako **Svetla** a Jeho slávy. K tomuto **Svetlu** budú prichádzať všetky národy, ba aj králi (Mt 2,11) a bude jasne žiariť nad nami. Tma Ho nepohltí. Pán Ježiš sám o sebe povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nesleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ (J 8,12). Touto výsadou obdaril aj nás, keď nás vyzýva: „Vy ste svetlo sveta.“ (Mt 5,14)

Izaiáš 42,1-4

Hospodin predstaví svojho služobníka ako **Posla**. Ujíma sa Ho, podopiera Ho, napĺňa svojím Duchom, aby mohol splniť určené poslanie. Tento pevný a úzky vzťah je vyjadrený slovíčkom „môj“. Hospodin sa k Nemu prizná nanovo v rieke Jordán (Mt 3,13-17).

Dôjde k zjednaniu práva pre všetky národy, bude teda aj **Sudca**. Jeho metóda bude zvláštna: „nebude kričať, nezvýši hlas“, „pokorný“ (Zach 9,9), „trstinu nalomenú nedolomí, tlejúci knôt neuhasí“. Metóda zdanlivo neúčinná, ale On, **Posol** a **Sudca** „nezlyhá, nestratí odvahu“. To všetko smeruje k záchrane toho, čo je na ceste zahynutia. Obživí, narovná, nanovo rozhorí svetlom. To je Jeho súd i posolstvo, učenie, na ktoré očakávajú v nádeji aj tie najvzdialenejšie oblasti sveta. Ježiš pred Pilátom, Herodesom, Kaifášom, židovskou radou stojí v pokore, súdený, zdanlivo prehráva. Hospodin Ho však neopúšťa. Kristovo posolstvo nezaniká. Mnohí uveria v Neho a budú kráčať v Jeho šľapajach. A ešte „príde súdiť všetkých živých i mŕtvych.

Izaiáš 12,1-6

Prorokovi Izaiášovi bolo odhalené o budúcnosti toľko potešujúcich správ, že sa duchom prenáša do tejto budúcnosti a vykúpenému ľudu vkladá do úst chválospev Hospodinovi. Tak ako kedysi Boží ľud vyslobodený z Egypta po prejdení Červeným morom, podobne zaspieva vyslobodený ľud ďakovnú a víťaznú pieseň.

Boží ľud si zaslúžil trest, ale Boh všetko obrátil na radosť. Preto je pre nich **Spásou**, **Silou** a **Piesňou**. Táto radosť z vyslobodenia je prirovnaná k radosti smädných, ktorí môžu čerpať vodu z prameňov, „z prameňov spásy“.

Voda je predpokladom života a plodnosti. Hospodin je prirovnávaný k „žriedlu živej vody“ (Jer 12,13). Obraz čerpania vody chce poukázať na to, že keď príde zasľúbený **Kráľ**, bude Boží ľud prijímať a užívať bohatstvo Jeho darov. Nie nadarmo ponúkal Pán Ježiš vodu, a hlásal, že ten, kto z nej bude piť, „nebude žízniť naveky, ale bude v ňom prameňom vody prúdiacej k večnému životu. (J 4,14)

Božie konanie nikdy nebolo a nie je samoúčelné. Boží ľud mal a má misijné poslanie pre celý svet. Všetkých volať k vďake, k vzývaniu a ospevovaniu Hospodinovho mena, lebo Jeho spása sa týka celého sveta. Jasať a plesať na vrchu Sion, v spoločenstve vykúpených, lebo Hospodin sa sklonil k svojmu ľudu a potešil ho. Stal sa Jeho **Spásou**.

Izaiáš 11,1-2

Prorok rôznymi obrazmi nám predstaví Mesiášsku ríšu pokoja. Vychádza z bežného obrazu: kráľovský rod je prirovnávaný k stromu, z ktorého zostal už len peň, resp. už len koreň skrytý v zemi po tom, čo bol dokončený Hospodinov súd nad kráľovským Dávidovým domom, aj nad Božím ľudom. Ako praotca Dávidovho rodu prorok uvádza Izaja, Dávidovho otca.

Podľa prorockých slov príde Mesiáš z Dávidovho rodu v čase, keď už z neho zostal navonok bezvýznamný pahýľ; keď už dávno klesol z výšky svojej moci, stratil kráľovský trón a stal sa jedným z obyčajných rodov Izraela. Mesiášsky **Kráľ** bude ako „mládnik, výhonok“. Vzíde zo starého pňa, koreňa, ale prinesie nový začiatok. Okrem toho bude obdarený Božím Duchom.

Duch Boží kedysi zostúpil na sudcu Gideóna, Samsona, Božieho muža Samuela, kráľa Saula, vodcu Mojžiša, proroka Eliáša, Elízea, Micheáša a na mnohých ďalších. Na

zasľúbenom **Kráľovi** spočinie Duch Hospodinov, nie na prechodnú dobu pre určité úlohy, ale zostane na Ňom trvalo.
Tento **Kráľ** bude obdarený „duchom múdrosti a rozumnosti“. Počiatkom múdrosti je bázeň pred Hospodinom. (Ž 111,10) Ide o schopnosť poznávať Božiu vôľu. Ďalším obdarovaním je „duch rady a sily“. To znamená, že bude schopný dobre vládnuť a viesť zverený ľud, múdre rozhodnutia dôsledne uskutočňovať a odolávať každému zvodu a útoku. A napokon spočinie na ňom „duch známosti a bázne Hospodinovej“. Ide o správny vzťah k Bohu, uznať Ho, podrobiť sa Mu a prejavovať lásku Bohu aj ľuďom.
Kráľ naplnený darmi Božieho Ducha bude vládnuť spravodlivo. Nebude súdiť ako omylný človek, ale ako sám

revolucionára spoločenského poriadku.
Práve v týchto spisoch napísaných pod vedením Ducha Svätého, sa nachádza pri konzervatívnom posudzovaní viac ako 100 predpovedí Kristovho príchodu, života a smrti. A to vcelku detailne.
Pozrime sa na ne aj my. Brat farár Vladko Ferenčík nám popísal niekoľko Izaiášových proroctiev. Nech sa páči, tu sú.

Boh. Nie podľa toho, čo vidia oči, nie podľa výpovedí svedkov, ale podľa dokonalého poznania. Pri slabých a biednych sa uplatní spravodlivosť, budú blahoslavení. Bezbožníci budú potrestaní. A zničený bude aj nositeľ všetkého zla, Satan (2Tes 2,8).

Izaiáš 7,14

Sám Hospodin ponúka svojmu ľudu znamenie, ktoré bude potvrdením Jeho prítomnosti, priazne a milosti. Napriek porušenosti a neposlušnosti Dávidovho rodu Boh s ním neskoncuje. Dá mu potomka, ktorého meno bude svedectvom Hospodinovej vernosti a spoločenstva s Ním, čoho sa zriekli mnohí izraelskí králi. To meno bude **Immanuel** – Boh s nami. Boh sám vytvorí nové spoločenstvo so svojím ľudom. Vyvolil si k tomu ženu, zrelú pre manželstvo, obdarenú pokorou a oddanosťou. Pri tomto diele bude len Boh a Duch Boží, nikto z ľudí nebude mať na tom podiel.
Ešte raz pripomenie prorok, že **Immanuel** prenikne do sveta a obsiahne všetok ľud. (Iz 8,10) Toto posolstvo prinesie anjel Gabriel Márii z Nazareta – „Ajhľa, počneš, porodíš syna... (L 1,31) Jeho naplnenie zdôrazní aj evanjelista Matúš vo svojej správe o narodení Ježiša Krista – „Toto všetko sa stalo, aby sa naplnilo, čo Pán riekol ústami proroka: Emanuel – Boh s nami.“ (Mt 1,22-23)

Izaiáš 9,1-6

Prorok použije v proroctve obraz temnoty. Myslí na temnotu, ktorou boli trestaní väzni stratou zraku (2Kr 25,7), ale aj na temnotu vyvolanú modlárstvom a hriechom. Hrozba straty viery a života bola reálna. A predsa aj v tejto temnote, na prahu smrti, nie je Boží ľud bez nádeje. Zažiari **Svetlo**. Toto **Svetlo** prenikne aj do tých najtajnejších zákutí. Bude nositeľom Božej milosti a pravej slobody. Oslobodený ľud sa bude radovať. Moc nepriateľa i každá jeho zbraň bude zničená. Ten, ktorý príde, nebude vládnuť násilím, ale láskou.
Bude **Predivný radca**. Bude konať podivuhodné skutky. Nadaný Božou mocou a múdrosťou bude oporou pre svoj ľud. Bude ho učiť ceste spásy, bude mu istotou v nebezpečenstve.
Veď bude zároveň **Mocný Boh**. Teda Ten, komu Boh dá silu víťaziť a zvíťaziť. Premôže všetkých protivníkov. Zvíťazí aj nad hriechom a smrťou. Dokonale vyslobodí a ochráni svoj ľud.
Taktiež bude **Otec večnosti**. Jeho otcovský vzťah k ľudu a starostlivosť oň sa nezmení. Bude ho sprevádzať v otcovskej láske od časnosti k večnosti.
Ako **Knieža pokoja** ohlási, čo prinesie Jeho vláda. Nielen koniec vojny, pokoj zbraniam, ale aj všetko to, čo je potrebné k spokojnosti a blaženosti. Boh sám bude neprestajne pri svojom diele.
Prorok jasne prorokuje, aby nebolo pochybností – „Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný.“ Ako keby to Dieťa už tu bolo, hoci proroctvo sa splnilo približne o 700 rokov. No to **Dieťa** tu bolo od počiatku. „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo. V Ňom bol život a život bol svetlom ľudí.“ (J 1, 1.4) A potom, keď Boh v tom Dieťati zostúpil na Zem, anjel Pánov zvestoval radostnú zvesť: „Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.

Hospodinov služobník – Kráľ, Sudca, Posol, Svetlo, Sila, Pieseň, Immanuel, Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja, nadovšetko **Spasiteľ,** hoci **Dieťa** v betlehemských jasliach na slame.

Ak každoročne zvestujeme, že čakáme na príchod Ježiša Krista, buďme naň pripravení. A potom, keď príde, otvorme Mu svoje príbytky i srdcia dokorán, aby mohol vojsť Kráľ slávy (Ž 24) a prebýval medzi nami.

Boh s nami! Nech je s nami na konci Adventu, počas Vianoc, i v novom roku Pánovom 2020.

Vladimír Ferenčík
Zborový farár

HISTÓRII DÁVA 2.DYCH

Žena plná života, milovníčka histórie a ľudí, človek, pri ktorom sa jednoducho dobre cítite. Hoci by si mohla užívať zaslúžený dôchodok, skôr ako doma ju nájdete vo vedeckom bielom plášti obklopenú archívnymi dokumentami alebo v elegantnom oblečení vysvetľujúc historické súvislosti na niektorej z akcií zboru, seniorátu, či osvetového spolku Martina Rázusa. Nerobí to však len pre zachovanie historickej hodnoty predmetov a či kompletnosti oficiálnych aj neoficiálnych písomností. Na zreteli má vždy to, čo sa z konkrétnych spôsobov fungovania zboru a spoločnosti a tiež historických skutkov veriacich môžeme naučiť pre dnešnú prax. Dámy a páni, dnes nám je veľkou cťou predstaviť vám našu zborovú archivárku Danku Fiačanovú alebo ako ju my voláme, tetu Danku.

Teta Danka, vídavame vás v roli aktívnej historičky. Vždy s nadšením komentujete historické fakty a životné príbehy našich predchodcov. Ale aký je ten Váš? Kde ste sa narodili, v akej rodine ste vyrastali, čo ste študovali?

Narodila som sa v Závažnej Porube v Jambrichovej rodine. Bola to doba, kedy sa mohli deti rodiť doma, tak som na svet prišla aj ja. Naša rodina bola roľnícko-robotnícka. Dedovia boli väčšinou roľníci, otec a bratia boli už stavbári. Detstvo v Závažnej Porube bolo naozaj krásne. Vyrastala som medzi silnými ženami. Stará mama sa stala vdovou ako 25-ročná. Starý otec sa už z vojny nevrátil. Moja mama ovdovela ešte skôr, ja som vtedy mala 4 roky. Matky boli nábožné, vzorné kresťanky a nábožensky nás aj viedli. V porubskom zbore sme mali pána farára Jána Jágerského, ktorý si vedel získať mládež. Každú nedeľu sme mávali detské služby Božie. Rada si spomínam ako nám prednášal biblické príbehy. Silno sa do mňa vryl príbeh o prešovských jatkách. Dodnes mi nabieha husia koža, keď si uvedomím ako boli pre vieru ľudia sťatí z večera do rána.

Takže tam niekde bol aj začiatok Vášho záujmu o históriu?

Áno, pán farár vedel biblické príbehy tak povedať, že mňa tá história, a najmä cirkevná, tak chytila, že som potom všetko rada čítala. Odmladi som si písala denník a o všetkom som filozofovala. Keď som bola staršia venovala som sa zas folklóru, ktorý vedel prikryť aj tú časť histórie, ktorá bola vtedy režimom potláčaná. Počas štúdií som tancovala aj v súbore Turiec. Na strednú školu som síce šla študovať ekonómiu, ale ešte aj tam ma najviac bavili dejiny. Keď prišla reč na Maticu Slovenskú alebo inú inštitúciu, ktorú sme mali na dosah, vždy som presviedčala učiteľov, aby sme sa tam išli aj pozrieť a zažiť to prostredie. Takže história bola moja vášeň skutočne od mladosti

Je niečo, čo Vás na histórií zaujíma najviac?

Vždy som inklinovala k ženám. Aké miesto majú vo vývine spoločnosti, zaujímal ma ich ženský pohľad. Keď som bola v Martine, veľmi ma chytil ženský spolok Živena, ktorého prvou predsedníčkou bola Liptáčka – Anna Pivková.

Aký máte po všetkých tých štúdiách pohľad na ženu a jej rolu?

Keď som si doplnila vysokoškolské vzdelanie, zistila som, že slovanské ženy majú veľmi dobrý postoj k životu. Nepresadzovali sa emancipáciou, ale postupne svojou pokorou, vytrvalosťou a múdrosťou. Zásluhu na ich postoji k životu má kresťanstvo a na ich rozhľadenosti aj panovníčka Mária Terézia, ktorá zaviedla vzdelanie pre všetkých, aj pre ženy. Ženy v minulosti často skoro ovdoveli, zdedili po svojich manželoch ich dielne a neraz ich viedli ešte lepšie ako muži. Slovanské ženy ale vždy mali na mysli najmä domácnosť, rodinu a materstvo. A keď sa im aj dostalo vyššieho postavenia, vždy si vedeli domácnosť zariadiť.

Po škole ste ale najskôr pôsobili ako ekonómka, nie historička...

Áno, keď som skončila ekonómiu, nastúpila som ako ekonómka do podniku, ale keďže som bola folklóristka, ťahalo ma to ku kultúre. Prešla som preto do Okresného osvetového strediska, kde som robila 15 rokov a diaľkovo vyštudovala aj vysokú školu, aby som sa histórii mohla venovať profesionálne.

Ako si spomínate na tieto časy?

Boli to pekné časy, aj keď sme mávali rôzne ťažkosti už pri autentickom folklóre. Mnohé veci bolo treba redigovať, aby to prešlo cenzúrou a aby sme neboli nesúčinní s ideológiou. Napríklad pri svadobných piesňach začala pieseň slovami „Bože nám pomáhaj tú svadbu začínať“ a teraz čo, keď sme mali o tradičnej svadbe čo najvernejšie písať a prednášať? Našťastie, dnes už nebohý, Vilo Gruska poradil: „Tak začnite druhým veršom a je to.“ Spravili sme tak a aj keď sa inde nachádzalo slovo Bože, to už títo páni nesledovali. Dávali si pozor najmä na prvých pár

viet. Alebo sme museli napr. v detských piesňach nahrádzať meno Ježiš niečím iným. Tak sme tam dali „svetielko“ alebo „hviezdička“ a ešte stále to malo symbolické prepojenie s Ježišom. Stávali sa nám aj takéto veci (úsmev).

Potom ste sa presunuli do Domu kultúry...

5 rokov som tam aktívne viedla 27 záujmových kolektívov – spevácke, tanečné, divadelné, hudobné. Tam sa už rozvíjali aj súbory Ďumbier a Váh. Po Nežnej revolúcii sa ale Dom kultúry organizačne prerobil a súbory tam nemohli byť. Mnohé sa zničilo a pre mňa to bolo veľmi ťažké.

To ale nebol koniec Vášho profesionálneho historicko-organizačného života. Vrátili ste sa opäť na Tranovského uličku, kde niekedy sídlilo aj osvetové stredisko.

Po nádherných piatich rokoch v Dome kultúry som si povedala, že mne treba ísť už len do múzea alebo archívu. A to sa mi podarilo. 20 rokov som pracovala v Múzeu Janka Kráľa, a to dokonca na starej Hodžovej evanjelickej fare v Expozícii Tatrín a Žiadostí slovenského národa. Bola som v úlohe literárnej historičky s tým, že som mala výskumnú úlohu o liptovskomikulášskych ženách.

V Tatríne som mala možnosť nahliadnuť aj do vzácnych dokumentov o cirkevnom zbore a už počas pôsobenia som pre cirkevný zbor pripravovala mnohé veci. Keď som v roku 2011 nastúpila na dôchodok, hneď ma oslovil pán farár M. Bochnička, či by som chcela byť riadnou archivárkou cirkevného zboru.

A áno, Tranovského ulica v Liptovskom Mikuláši sa napokon stala mojím druhým domovom, darom.

Celý váš život je tak okrem histórie prepletený aj vierou. Základy vám dala rodina a pán farár Jágesrký. Čo ale vyživovalo Vašu vieru potom a dnes?

Vždy som si doma čítavala Bibliu a po prevrate som navštevovala biblickú školu v Martine, kde som si doštudovala to, čo mi chýbalo. Doma sme s bratmi diskutovali, ale mali sme pochybnosti, či si texty vykladáme správne. Dnes mám za zaťa pána farára, a tak máme možnosť sa krásne aj teologicky porozprávať. Ale keď sa ma krstný syn raz opýtal takú základnú vec, že čo je to vlastne hriech, pocítila som, že ešte aj tak nie je všetko povedané.

V našom zbore pôsobíte ako zborová archivárka už viac ako 8 rokov. Rukami Vám prešlo mnoho dokumentov a predmetov. Aký zmysel vidíte v tejto práci?

Archív je archív. Treba mať veci uložené, lebo vieme, aké vzácnosti sú uchované. Ale aby to nebolo len uložené natrvalo, je dobré, aby bola história spracovaná a mohla sa verejne prezentovať, a tak byť nápomocná súčasnosti. Porovnať spôsob života, porovnať osobnosti, akú mali rolu vtedy a akú by mohli mať teraz. Teším sa, že máme mladých študentov, ktorí si k nám chodia robiť práce a môžeme im poskytnúť podklady.

Jedným z produktov Vašej služby je aj zoradený pomerne rozsiahly zborový archív a zborová knižnica. Povedzte nám o nich niečo.

Zborový archív a zborová knižnica v Liptovskom Mikuláši je veľmi vzácna. Sú tu zachované aj osobné knižnice niektorých bratov farárov. Najvzácnejšími kúskami knižnice sú Cithary Sanctorum a Biblie s nádhernými väzbami a vzácnymi podpismi. Máme aj Kralické Biblie, nemecké, francúzske či anglické. Máme vzácne výklady Biblií, dejín, osobností či modlitby na každý deň. V archíve sa zas nachádzajú zápisnice z kanonických vizitácií (najstaršia je Kalinkova vizitácia z roku 1647), dokumenty o vzniku cirkevného zboru, protokolárne zápisnice a iné. Cirkevný archív však nie sú len písomnosti, ale sú to aj výtvarné práce, obrazy, oltárne rúcha, nádoby, vzácne oltárne mobiliáre a fotoarchív.

Ako môžeme do zborového archívu prispieť aj my, ostatní členovia zboru alebo verejnosť?

Určite fotkami rodičov, starých či prastarých rodičov pri rozličných cirkevných udalostiach (krsty, konfirmácie, ...) a mnohí majú doma ešte zápisnice z rôznych cirkevných aktivít a zasadnutí. Jednoducho čímkoľvek, čo súvisí so zborom a tiež vzácnymi knihami. Máme už veľa historických spevníkov, tie už nevieme zobrať, ale rôzne vzácne vydania náboženskej literatúry sú vždy vítané. Rovnako aj historické náboženské predmety.

Aj napriek tomu, že mnoho hodín trávite aktivitami v našom zbore, Vaším domovským zborom je Svätý Kríž, kde pôsobíte ako presbyterka, archivárka a tiež sprevádzate návštevníkov po vzácnom, sčasti aj našom, artikulárnom chráme. Po dlhom čase to vyzerá tak, že máte svojho farára a situácia sa tam už trochu stabilizovala. Aký snívate sen o Svätom Kríži?

Snívam o tom, aby cirkevný zbor mal svojich nástupcov. Preto som otvorená osvete, pomoci pri mládeži a detskej besiedke, ktorú som kedysi aj viedla. Mám veľmi rada mladých ľudí, lebo to je naša budúcnosť.

Aké je Vaše životné motto alebo obľúbený biblický verš?

V kostole v Závažnej Porube je nad oltárom nápis „Pokánie čiňte a verte v Evanjelium.“ A to ma sprevádza celým mojím životom.

Ďakujeme za rozhovor.

Zhováral sa: Ján Blcháč ml.
Spracovala: Veronika Motýľová
Foto: Samuel žiaran

ADVENT V ZBORE

Milí priatelia, tak ako vo svojich domácnostiach, aj my v cirkevnom zbore sa potrebujeme pripraviť na vianočné sviatky. Advent je tým najnádhernejším obdobím. Na prvom mieste sú duchovné potreby našich veriacich. Na prvú adventnú večiereň prichádzame do Demänovej. Vždy nás privítajú usmiate sestry a príjemné prostredie. V L. Ondrašovej vôňa piecky, v Okoličnom najväčšia účasť, v Iľanove radosť, že sú s nami, no a vo Vrbici, tak ako vo všetkých kostoloch, úprimní veriaci.

Večiereň v Ondrašovej

Ďalšou najdôležitejšou časťou je prisluhovanie Večere Pánovej. Okrem Ploštína, Demänovej, Okoličného, Vrbice, Iľanova, prislúžime Sviatosť odpustenia v domovoch dôchodcov. Na území zboru máme tri sociálne zariadenia. Osobne sa najviac teším, keď idem navštíviť našich starkých do domácností. Vždy ma zaskočí skutočnosť, že oni sa vôbec nemenia. Ako keby ani nestarli. Ich úžasná radosť sa nedá ani opísať. Položia si ruku na srdce a povedia: „Ach, pán farár, ako mi odľahlo! Už som spokojnejšia!“ Preto vás veľmi pekne prosím – Večera Pánova je dôležitá! Netrápte sa, či máte doma všetko pripravené, ani či máme čas alebo nič také! To sú všetko nepodstatné veci. Ide len o to, aby sme priniesli odpustenie.

Večera Pánova na izbe v domove seniorov

Keď už máme všetko toto pripravené, začínajú nácviky. V prípade nás „mladších“ koncom októbra nastáva mobilizácia. Povieme si kde, čo, ako, prečo (aspoň toto je nám našťastie jasné) a dáme sa do spievania. Dôležití sú aj hudobníci. Priznám sa, že kompletná zostava je až na predposlednom nácviku. Starší spevokol sa stretáva pravidelne a nácvikom venujú viac času. Sú vzácni svojou systematickosťou, čo si my moc dovoliť nemôžeme.

Nácviky na Vianočné spievanie

Keď už je program dohodnutý, na rad prichádza naša Alicka. musí rozmnožiť niekedy aj 2 000 rôznych programov. Nie je to jednoduchá vec.

Nie vždy sa nám to podarí, ale v Advente už nechceme riešiť hospodárske veci. Tento rok však musí

Zasadanie hospodárskeho výboru

hospodársky výbor zasadať aj počas adventného ticha. Prerábame všetky nájomné zmluvy, pričom jednania a výpočty si vyžadujú naozaj veľa času.

Pokračujeme vo vyučovaní náboženstva a konfirmácie. Nepoľavujeme v ničom. Sú to pekné okamihy. Na Mikuláša som si ráno na katedre v Gymnáziu M. M. Hodžu našil darček. Dve perá a čokoládku. Mikuláš ma určite pozná a vie ako častom strácam perá. Čuduj sa svete, aj vo vetrovke sa objavili balíčky cukríkov pre našich milých žiakov. Posledný týždeň som dal konfirmandom darček- voľno. Myslel som, že skríknu radosťou. Neskríkli! Také sú to dobré deti.

Príprava na konfirmáciu – 2.ročník

Akcia stromčeky! Každý rok nám ich darujú urbárske spoločenstvá Vrbica a Iľanovo. Radi ich navštívime, trochu sa porozprávame, poprajeme si krásne sviatky a potom vozík plný stromčekov privezieme ku kostolu. Vážim si prácu urbárnikov. Starajú sa o naše lesy. Vždy majú ochotné srdiečko a nerozmýšľajú ako sa nedá pomôcť, ale ako sa pomôcť dá. Nech ich spolu s rodinami požehnáva Všemohúci.

Stromčeky je potrebné aj ozdobiť. To je práca pre našich mladých. Vďaka šikovným sestrám môžeme použiť nádherné ručne háčkované ozdoby.

Zdobenie stromčekov

Naše sestry pečú pred Vianocami medovníky. Sú pekné a veľmi veľmi chutné! Preto ich radšej nenavštívim, aby na Vianoce aspoň niečo zostalo. Veľká vďaka patrí aj sestrám, ktoré pre nás vytvorili adventné vence. Výťažkom zo zbierky podporia chudobné rodiny.

Detská besiedka si počas adventu tiež nájde čas pre seba a priateľov aj pre nácviky na štedrovečerné SB o 15:00. Nakoniec zostane upratovanie. To už je parketa našej Mirky. Práve to, že nás kostol privíta voňavý a vyupratovaný je jej zásluhou. Pani Kováčová naaranžuje kvietky a ozdobí oltár.

Vianočná tvorivá dielňa detskej besiedky

Možno ste nevedeli, že medzi štedrovečernými Bohoslužbami sa musí kostol dobre vyvetrať. Množstvo ľudí prinesie so sebou množstvo vody, ktorá sa pri dýchaní dostáva do priestoru. Okná, steny i podlahy sú úplne mokré. Ale opäť sú tu ľudia, ktorí sa o to postarajú, aby sme na druhý deň ráno mohli privítať Spasiteľa. Koledníci zahrajú pár kolied a naplnení pokojom sa rozídeme k sviatočnému stolu. ***MB***

Upozornenia:

25. 12. koncert vo Vrbici o 17:00, **26. 12.** Služby Božie (Božie narodenie) vo Vrbici o 9:00

6. 1. Služby Božie (Zjavenie Krista Pána) vo Vrbici o 9:00.

Počas Vianočných sviatkov sme kostol vo Vrbici nevyužívali. Radi by sme ho viac zapojili do bohoslužobných aktivít. Tento menší a mladší brat veľkého kostola si to určite zaslúži. Vždy nás tak nádherne prijme ako každý chrám.

UDIALO SA

Iľanovské píšťaly – jesenné fragmenty

Tradícia organových koncertov v Iľanove pod názvom Iľanovské píšťaly naďalej úspešne pokračuje. Naposledy sa iľanovský organ rozozvučal koncertnými tónmi v nedeľu 10. novembra 2019 o 16:30 hod. Tentokrát sme medzi sebou privítali hosťa, organistu Františka Beera (*1989), rodáka z Košíc, ktorý študoval hru na klavíri na ZUŠ a na Konzervatóriu v Košiciach. Vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa v odbore cirkevná hudba získal v nemeckom meste Lübeck. V súčasnosti pôsobí ako organista v kostole Sv. Bartolomeja v Košiciach. V nedeľný podvečer sa iľanovský kostol naplnil poslucháčmi, ktorí si odniesli plnohodnotný umelecký zážitok. František Beer predniesol diela významných barokových skladateľov – Dietrich Buxtehude, Johann Sebastian Bach a Johann Pachelbel. Vďaka patrí v prvom rade mladému organistovi a tiež pánovi Jozefovi Stanovskému a Metodovi Rakárovi za organizáciu koncertu a pozvanie hudobného hosťa a tiež pánovi J. Havelovi za hovorené slovo počas koncertu.

Ekumenické Bohoslužby – 30. výročie Nežnej revolúcie

Pri príležitosti 30. výročia Nežnej revolúcie v nedeľu 17. 11. 2019 sme spolu s bratmi katolíkmi, s bratmi a sestrami z Bratskej jednoty baptistov organizovali Ekumenické Bohoslužby v kostole sv. Mikuláša v Liptovskom Mikuláši. Našou najdôležitejšou snahou bolo, aby sme sa všetci ľudia dobrej vôle spojili a poďakovali za dar slobody, naučili sa vzájomnej tolerancii a rešpektovaniu druhého človeka. Sme radi, že sa nám to podarilo a že naozaj prišlo veľké množstvo ľudí, takže aj naša snaha a úsilie či už bratov kazateľov, ale aj spevákov, ktorí nádherne nacvičili celý program, nevyšla nazmar. Veľká vďaka patrí všetkým bratom a sestrám z evanjelickej a katolíckej cirkvi a z Bratskej jednoty baptistov, ktorí vytvorili sympatický spevokol, stretávali sa a nacvičili piesne židovské, piesne katolícke a evanjelické a tiež spevy Taizé. Vďaka aj bratom farárom a sestre farárke, ktorí nám priniesli Slovo Božie a modlitby.

Pamiatka na obete dopravných nehôd

V tretiu novembrovú nedeľu sa v evanjelickom kostole v Liptovskom Mikuláši konali spomienkové služby Božie pri príležitosti svetového dňa pamiatky obetí dopravných nehôd. Tento ročník spomienky bol o to smutnejší, že práve počas tohto týždňa sa stala mimoriadne tragická dopravná nehoda pri obci Nitrianske Hrnčiarovce, kde sa zrazil autobus s nákladným autom. Nehoda si vyžiadala 12 mŕtvych. Pri spomienke treba myslieť aj na pozostalých a rodinných príslušníkov, no tiež na záchranárov, hasičov, policajtov a všetky ostatné záchranné zložky, ktoré v plnom nasadení pomáhajú pri záchranách ľudských životov. Od začiatku roka sa stalo 11 325 dopravných nehôd. Je to alarmujúce číslo, avšak nižšie ako minulý rok. Každá takáto smrť je zbytočná a zasiahne rodinu a blízke okolie tým najhorším spôsobom. Buďme na cestách maximálne opatrní a zvážme, čo má hodnotu. Či tých pár ušetrených minút alebo život, ktorý sa mnohokrát nedokáže zachrániť ani za desiatky nasledujúcich minút zúfalstva, trápenia či beznádeje.

Deň zborovej diakonie

V prvú adventnú nedeľu sme si v rámci služieb Božích pripomenuli prácu diakonie a opatrovateľskej služby, ktorá, verme, bude v spoločnosti vždy v nejakej podobe fungovať a slúžiť tým, ktorí sú na túto pomoc existenčne odkázaní. Deň zborovej diakonie sa tento rok odohrával v skromnejšom duchu. Prácu sestier, ktoré pôsobia aj v našej diakonii sme si pripomenuli počas služieb Božích a následne sa niekoľko ľudí presunulo na cintorín, kde sme si položením kytíc, výkladom našej Danky Fiačanovej (zborovej archivárky) a spomienkami prítomných uctili pamiatku sestier diakonís, ktoré už nie sú medzi nami. Nezabudli sme ani na bratov farárov, ktorí sa pričinili o vznik a fungovanie tejto služby Božej lásky. Našej diakonii prajeme veľa síl a veľa opory aj zo strany nás všetkých, lebo toto pole je stále priveľké na počet sestier, ktoré na ňom pracujú.

VIANOČNÁ

Zamrzli slzy jesene.
Posledné lístie
odvial poštár čas,
na chrbty kopcov zhrbené
nahodil biely plášť.

Mrazivým tichom Vilije
vibruje zvonov hlas,
zvestujúc ľuďom
dobrej vôle,
že zázrak Vianoc
je tu zas.

A znovu posiela nám
Nebeský náš Pán,
najväčší dar – Svojho Syna,
aby nikto nezahynul z nás.

Prebuď sa človeče
a príjmi tento dar,
pokiaľ máš ešte čas!

Ľubomír Michalko

Z KUCHYNE FARSKÉHO ÚRADU

Podarilo sa. Toalety pri kostole máme zrekonštruované. Nové, čisté nám a návštevám veríme budú slúžiť mnoho rokov. Stáli viac ako sme čakali, ale stálo to zato. Ďakujeme všetkým, ktorí na ne prispeli akýmkoľvek spôsobom.

Okrem samotných toaliet sa zrekonštruovali aj okolité skladové priestory a z poistky sa zrealizovalo odstránenie zatečenia kostola. Pomohlo sa aj Vrbickému kostolu, kde vlhli spodky stien v celej zvonici.

V priebehu roka signalizoval brat riaditeľ farského úradu, že v škole sa zvýšila jeho pracovná záťaž a tak nebude stíhať všetky povinnosti kladené na riaditeľa. Riešením bolo presunutie časti povinností riaditeľa na hospodársky výbor. Funkcia riaditeľa bola tým fakticky zrušená a pracovno-právny vzťah bol ukončený. Brat PhDr. Matúš Stáňa naďalej pomáha pri prácach súvisiacich s výkazníctvom zboru. Veľkou pomocou je práca s mládežníkmi a pomoc pri zabezpečovaní SB. Hospodársky výbor prebral väčšinu agendy súvisiacej s nájomnými budovami a budúci rok by sme chceli celkovo usporiadať systém fungovania v zbore tak, aby sa práca rozložila na viacerých z nás, a tak sa odbremenili ľudia, ktorí sú preťažení a úlohy a kompetencie, ktoré visia vo vzduchu mali svojho nositeľa.

Spomínaná problematika zdanlivo nesúvisí s bohoslužobnou činnosťou v zbore, ale tvorí podhubie pre všetko ostatné. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí pomohli a pomáhajú a ideme spolu ďalej.

Z NAŠICH MATRÍK

(27.9.2019-15.12.2019)

Pokrstení:
Sára HADVIDŽIAKOVÁ, Jana MAJERSKÁ, Milan NÍZKY, Adrián MELICH, Michal MAGDOŠKO, Jakub MAGDOŠKO, Linda SMITKOVÁ, Tomáš CABAN, Petra ŠIMČEKOVÁ, Júlia HABORÁKOVÁ, Jaroslav PIŠTA, Emma PIŠTOVÁ, Daniel MLYNÁR, Sabína GARABÁŠOVÁ, Nika PORUBČANOVÁ, Júlia PORUBČANOVÁ, Adam ANTOŠKA, Anna Paulína MESÁROŠOVÁ

Zosobášení:
Ing. Miroslav DURAN a Ing. Emília JEDINÁKOVÁ

Zosnulí:
Darina DOBÁKOVÁ (88), Viera BÖHMEROVÁ (76), Viera UHRÍKOVÁ (73), Martin KAPCÁT (90), Pavlína ULIČNÁ (91), Margita NAHÁLKOVÁ (86), Pavlína CHOVANKOVÁ (91), Ľudovít DOBÁK (81), Anna ČUPKOVÁ (84), Anna KOSTOLNÁ (90), Ľudmila TOMKOVÁ (73), Ján JACKO (70), Pavel REVAJ (77), Emília JANOVČÍKOVÁ (92)

Cirkevný zbor ECAV
na Slovensku
Liptovský Mikuláš
Tranovského 6, 031 01 Liptovský Mikuláš
www.ecavlm.sk

ZVESTI - občasník cirkevného zboru ECAV Liptovský Mikuláš

Ročník 23 / číslo 3 / 20.12.2019 / Vychádza pre vnútornú potrebu cirkevného zboru / Redakcia: Ing. Ján Blcháč ml. (obsah a grafika), Veronika Motýľová (obsah) /
Gramatická korektúra: Mgr. Radka Guráňová / Titulná fotka: https://www.nts.org.uk/stories/creating-pathways-to-recovery /
Vydáva: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Liptovský Mikuláš
Kontakt: info@ecavlm.sk, 044-5522146
Vytlačil: Tranoscius, a.s. v náklade 500 ks.

ZVESTI V PLNOFAREBNEJ VERZII A ČLÁNKY V NEKRÁTENEJ PODOBE NÁJDETE NA NAŠOM WEBE WWW.ECAVLM.SK

PRISPENÍM NA ZVESTI PODPORUJETE SLUŽBU NÁŠHO REDAKČNÉHO VÝBORU ZAHŔŇAJÚCU:
NÁŠ WEB, ZASIELANIE NOVINIEK EMAILOM, ZVESTI, FOTO A VIDEO DOKUMENTÁCIU NAŠICH AKCIÍ, UDRŽIAVANIE NÁSTENOK, A POD.

Vianočné stretnutia

24.12. - ŠTEDROVEČERNÉ SLUŽBY BOŽIE (SB)

15:00 Okoličné a Hl.kostol / 15:15 Ondrašová / 17:00 Hl.kostol a Iľanovo

25.12. - NARODENIE PÁNA (1. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ)

Služby Božie
9:00 Hl.kostol

/

Koncert „Narodenie Spasiteľa"
17:00 Vrbica

/

Divadlo „Živý Betlehem"
17:00 KD Ploštín

26.12. – UMUČENIE ŠTEFANA (2. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ)

9:00 Vrbica a Ondrašová / 10:30 Iľanovo a Okoličné

Ste srdečne vítaní

29.12.

Koncert „Vianočné zastavenia"
16:30 Kostol Iľanovo

+ štandardné **služby Božie** každú nedeľu

30.12.

Zakoledujme si
16:00 Golden Age Ondrašová / 17:15 KD Ploštín / 18:30 KD Demänová

31.12. – SILVESTER - SLUŽBY BOŽIE

15:15 Ondrašová / 17:00 Hl.kostol (SB trochu inak) a Iľanovo

1.1. – NOVÝ ROK – SLUŽBY BOŽIE

9:00 Hl.kostol / 10:30 Okoličné

4.1.

Zborový novoročný bedmintonový turnaj (registrácia v kostole)
9:00-15:30

6.1. – ZJAVENIE KRISTA PÁNA (3 KRÁLI) – SLUŽBY BOŽIE

9:00 Vrbica